

Uvnitř si přečtete: Zápis do MŠ pouze digitálně • Zprávičky ze školky • Ředitelský šuplík • Z českého dobového tisku • Životní výročí šumavského spisovatele a fotografa Ivo Svobody • Zimní sezóna mladých lyžařů • Sport • Inzerce

MĚSÍČNÍK MĚSTA

ROČNÍK XX

DUBEN 2020

ZDARMA

www.zeleznaruda.cz

SLOVO STAROSTY

Milí sousedé,

prožíváme všichni společně zvláštní a těžké časy. Pandemie koronaviru a s ní související vládní opatření dopadly nějakým způsobem nejspíš úplně na každého. Obáváme se nemoci i ekonomických problémů. Nemůžeme do restaurací a stále ještě i některých obchodů. Nemůžeme za hranici do Německa, naši sousedé a přátelé nemůžou k nám. Železná Ruda je nezvykle tichá. Všichni už se určitě těšíme, až tuto divnou dobu překonáme. Nebojte se, zvládneme to.

Děláme pro to všichni maximum. Neumíme dostatečně poděkovat všem dobrovolníkům z vašich řad, kteří pomáhají ostatním. Přesto chceme poděkovat těm, kteří nezištně šli roušky a darovali nám je pro rozdání spoluobčanům, jimž jsme je rozdali společně s dalšími, které jsme zajistili jako město pro všechny z vás (Děkujeme: paní a slečna Pešlovi, H. Königová, I. Karlová, M. Bártová, J. Kurcová, R. Marešová, J. Oberfalzerová, L. Turnerová, M. Voldřichová, A. Jarolínová, G. Coufalová, Z. Lešák – Černá, Brožovi ml., J. Heckel, a zvláštní poděkování patří Asijské komunitě a dalším).

Šijete roušky, pomáháte svým blízkým, sousedům či známým s nákupy, vaříte a rozvázíte obědy pro seniory, předáváte informace a děláte spousty dalších užitečných věcí. Jste skvělí. Z celého srdce děkujeme i všem, kteří jsou ohleduplní a chrání sebe i ostatní tím, že dodržují pravidla, byť to není pro nikoho snadné. Právě tato vzájemná solidarita nám všem na radnici dělá radost ze života v těchto nelehkých časech, ale hlavně dodává ohromnou motivaci a chuť do práce.

Jako město se rovněž snažíme pomáhat ze všech sil. Povedlo se zajistit nejméně dvě roušky pro opakované použití pro všechny naše občany. Kdo jste si je doposud nevyzvedli, můžete tak učinit na služebně Městské policie. Rozjeli jsme také rozvoz obědů našim seniorům. Vaří

je naše školní jídelna a samotný rozvoz zajišťujeme vlastními silami a také s pomocí dobrovolníků, kteří se nám sami hlásí.

Snažíme se vás všechny také co nejrychleji informovat o aktuální situaci, pravidlech a doporučeních. Využíváme k tomu všechny dostupné kanály od tohoto zpravodaje, kde najdete nejdůležitější informace, přes roznos letáků do schránek, webové a facebookové stránky města až po náš mobilní rozhlas, ke kterému se vás k naší radosti hlásí stále víc a víc. Těm, kteří to stále ještě neudělali, to vřele doporučujeme.

Vládní opatření znamenají pro město zásadní snížení příjmů. Kvůli výpadku daně z hazardních her a sdílených daní, především DPH

a poplatků z pobytu, přichází Železná Ruda asi o 150 tisíc korun denně. I tak se snažíme pomáhat i místním podnikatelům, kteří se ocitli v kritické situaci. Posunuli jsme o jeden kvartál splatnost nájemného z městských pozemků a rovněž nebudou muset hradit dohodnutý příspěvek na SkiBus, který jsme letos nově zavedli. Stejně jako pro vás všechny, je i pro město současná situace složitá, ale od našeho nástupu jsme na radnici zvyklí hospodařit maximálně úsporně a efektivně a musíme to zvládnout. A také to zvládneme. Zejména díky vaší obětavosti a neocenitelné pomoci.

Až budeme za pár let na toto období vzpomínat, jsme přesvědčeni, že nám v paměti zůstane především to dobré. Skvělá atmosféra vzájemné pomoci a solidarity, která nám tu, jak pevně věříme, přetrvává i do budoucna.

Zápis do mateřské školy pouze digitálně

Vzhledem k vyhlášenému nouzovému stavu z důvodu epidemie nákazy SARS COVID19, bude zápis do Mateřské školy probíhat bez přítomnosti dětí a jejich zákonných zástupců, tedy pouze elektronicky. Na webových stránkách školy www.skolaruda.cz od 2. května 2020 vyplní rodiče přihlášku o přijetí k předškolnímu vzdělávání dítěte on-line a zároveň vyplní čestné prohlášení, že se jejich dítě podrobilo všem očkováním podle zákona o ochraně veřejného zdraví. A to vše nejpozději do

16. května 2020. Veškeré důležité informace budou na webových stránkách školy nebo kontaktujte přímo vedoucí učitelku MŠ na telefonním čísle 606 789 446.

Těším se na vás a vaše děti v lepších časech.

Marta Windsor, vedoucí učitelka

SLOVO STAROSTY

Dokončení ze strany 1

A vzpomeneme si možná také na to, že právě v této složité době byla zahájena II. etapa stavby silničního průtahu naším městem. Jsme moc rádi, že nemuselo dojít k odložení této investice, na kterou čekáme dlouhé roky a která zásadně pomůže Železnému Rudě i kvalitě života nás všech. Z naší strany jsme odvedli skutečné maximum.

Milí sousedé, buďte na sebe prosím opatrní a vydržte. Jsme přesvědčeni, že již brzy se vše začne postupně vracet do normálu a budeme se

moci opět s úlevou nadechnout našeho úžasného šumavského vzduchu.

Pokud chcete být aktuálně informováni o dění v Železném Rudě, sledujte oficiální facebookové stránky města (www.facebook.com/mestoZeleznaRuda) a buďte zaregistrováni v našem městském mobilním rozhlasu (www.zeleznaruda.mobilnirozhlas.cz). Zároveň prosím pamatujte, že v případě potřeby se na nás můžete kdykoli obrátit na mail: starosta@zeleznaruda.cz nebo na telefon: 724 181 624. Jsme zde pro vás.

S úctou a přáním všeho dobrého,

Filip Smola, starosta města

*Petr Najman a Filip Brož, místostarostové
foto – město ŽR*

Zprávičky ze školky

Milí čtenáři, dnes přicházíme s krátkým příspěvkem. Události, které v současné době trápí celý svět, ovlivnily také i předškolní vzdělávání v naší mateřské škole. Provoz sice funguje dále, ale v pohotovostním režimu. Nepřítomnost dětí byla využita k rozsáhlému úklidu celé školky, dezinfekci hraček a vybavení jednotlivých tříd, jak ilustrují fotografie. Jediná fotografie dětí s hradem byla pořízena v prvním březnovém týdnu, kdy ještě školkou zazníval dětský smích.

Letošní zápis do 1. třídy základní školy bude probíhat netradičně bez dětí a to formou přihlášky přes web školy. Rodiče dětí narozených do 31. 8. 2014 najdou příslušný odkaz na stránkách školy. Vyplnit přihlášku mohou vyplnit do konce dubna 2020.

Stejný postup bude realizován v případě zápisu nových dětí do mateřské školy, který se měl konat začátkem května. Opět bude probíhat bez dětí. Potřebné informace s formuláři najdou rodiče na webu školy.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat p. Řehulkové, která nám do MŠ přinesla několik ušitých roušek pro dospělé a děti. Poděkování patří také p. Königové, která ušitím roušek zajistila první ochranné pomůcky pro své kolegyně a provozní zaměstnance školky.

Přejeme všem hodně zdraví na těle i na duši a co nejbližší návrat k běžnému životu bez roušek a obav o zdraví svých blízkých.

*Za MŠ zapsala Monika Najmanová,
foto – archiv MŠ*

Broučci si hrají se svým hradem

Broučci si během projektu o království vyrobili hrad

Ředitelský šuplík

Dnešní šuplík je mimořádný v mimořádné době. Nouzový stav vyhlášený vládou úplně zastavil dění ve škole. Z hodiny na hodinu jsme byli ve škole bez žáků. Těsně před třetím čtvrtletím, těsně před přijímacími zkouškami devátáků jsme neměli koho učit. Takové ticho ve škole nabývá ani o prázdninách. Několik dní jsme se na situaci dálkového učení žáků připravovali a poté jednotliví učitelé začali zadávat úkoly žákům. Za krátkou dobu jsme měli plnou mailovou schránku od rodičů, že nechápou to, nerozumí onomu a potřebují s něčím poradit. A učitelé telefonují, mailují, vyhledávají on-line podporu a tvoří a tvoří úkoly pro své žáky. Někteří učitelé jsou také rodiči dětí školou povinných a najednou jsou v roli domácího učitele. Takže u počítače musí dávat pozor, aby neodeslali domácí úkol svého dítěte jako zadání jiným žákům. Mailové schránky jsou přeplněné zprávami a stávají se nepřehlednými. A do toho ještě posílá pokyny ředitel školy s různými odkazy na chytré webové stránky, kde se to jen hemží radami a aplikacemi, jak správně učit na dálku

a dalšími moudry od chytrých kolegů nebo takzvaných odborníků.

Ač to zvenku tak může vypadat, nemáme žádné prázdniny a pro ředitele i učitele je současná práce náročnější, než standardní výuka. Jak praví stará moudrost, všechno zlé je pro něco dobré. Vyzkoušíme si nové formy výuky, žáci si osvojí nové kompetence, které by za normální situace těžko získali. Je potřeba hledat i klady.

Mimořádná opatření už trvají docela dlouho. Na tomto nenormálním stavu školy bez dětí není nejhorší nutnost vyučovat na dálku, ale vynulování společného času učitelů a žáků ve výuce, na společných vycházkách do přírody, výletech, při kreslení či zpívání nebo sportování. Nejhuře na tom budou žáci deváté třídy. Společný čas na konci školní docházky, zejména po úspěšném absolvování přijímaček, je pro ně nejhezčí z celých devíti let. Samozřejmě kromě nástupu do první třídy. Ten čas už bude v nenávratnu.

Celá republika je v mimořádném stavu, já se zamýšlím pouze nad malinkatou částí, jak tuto těžkou dobu ve zdraví přežít a ještě něco

naše žáky naučit. Proto se musíme všichni snažit dělat svoji práci co nejlépe, abychom se po skončení nouzového stavu mohli do normálního režimu dostat co nejrychleji.

Věřím, že epidemie koronaviru půjde po horách a ne po lidech v Železné Rudě a toto neobvyklé jaro ve zdraví přežijeme a budeme se radovat s každého krásného dne.

Děkuji všem učitelům za odváděnou práci při vzdělávání na dálku a těším se všechny co nejdříve na setkání ve škole spolu s našimi žáky. Všichni se opatrujte a ve zdraví na shledanou!

Ctirad Drahorád, ředitel školy

PODĚKOVÁNÍ

Při zákazu vycházení jsem se rozhodla od 30. 3. 2020 navštěvovat školní jídelnu. Tímto bych chtěla poděkovat kuchařkám a pracovnícím školní jídelny za velmi dobré obědy a jejich milé úsměvy.

Jitka Bodenlosová

Městská knihovna Železná Ruda

Březen – měsíc čtenářů

3. března o třetí vyučovací hodině navštívila knihovnu první třída. V prvouce měli stránku věnovanou knihovně, a tak se přišli podívat, jak to v knihovně chodí na živo a co všechno je nutné s knihou udělat, než se dostane ke čtenáři (objednávka-katalogizace-kód-popis knihy-štítek na hřbet-razítko na začátek a konec + všechny strany končící číslicí 17 - obal). Děti celému procesu přihlížely a knihy směly orazítkovat. Když jsme knihu obalili a tím dokončili proces, vrhli jsme se na projekt ŠKOLA NARUBY.

ŠKOLA NARUBY

Jedná se o „žakovské knížky pro rodiče“ (tatínky, maminky, babičky, dědečky, tetičky, ...). Do žakovské se zapisuje jen to, co se týká četby. Konkrétně toho, co čtou rodiče dětem před spaním. Zapiše se kdo, kdy, z čeho a jak dlouho četl a děti ho za to odmění známkou, což stvrdí svým podpisem.

Díky tomuto projektu je možné rozvíjet dětskou fantazii formou četby (určitě lepší než TV), společně strávený čas může pomoci utužit rodinná pouta a celkově si myslím, že je to moc hezká akce.

V březnu byly ještě plánované akce pro druhou třídu a pro Broučky a Sluníčka z mateřské školky, ale ty už jsme bohužel nestihli zrealizovat. Knihovny jsou v celé České republice až do odvolání uzavřeny a výjimkou není ani ta naše. Až se knihovna opět otevře, čeká nás mnoho opatření, která jak doufám, budeme všichni dodržovat. Vždyť se jedná o zdraví nás všech. Knihy jdou z ruky do ruky, a to v současné době není úplně ideální. Budeme se muset trochu přizpůsobit, ale o tom si povíme až v dalším článku. V tuto chvíli ještě nejsou předpisy pro knihovnickou činnost zcela doladěné.

Mezitím můžete využívat stránky Moravské zemské knihovny: <https://protiviru.knihovny.cz/>

či Databáze knih: https://www.databazeknih.cz/eknihy-zdarma-ke-stazeni?fbclid=IwAR1Ajf7NhEaXPrU55tOWQCBzHjM7rf-weH2IOXM-VJY18_i7CVB4aWfmrWwo, kde je k dispozici ke stažení spousta e-knih

zdarma. Databáze knih navíc nabízí i mnoho knih z povinné literatury pro maturanty či pro účely školních čtenářských deníků pro základní školy ke stažení také zdarma!

Všechny výpůjčky z Městské knihovny Železná Ruda jsou prodlouženy do 30. 6. 2020.

Pevné zdraví a veselou mysl Vám za knihovnu přeje

*Aneta Šárka Soukupová,
knihovnice
foto – autorka*

Co se čte ... na městské policii

V dubnu svoji četbu představí strážníci z městské policie – Josef Podlešák, Petr Horáček a Marcel Strejc.

1) Kolik knih přečtete za rok?

J. P.: Cca 5, spíše o dovolené.

P. H.: Cca 24

M. S.: 1 - 2

2) Volnočasové aktivity jsou nyní omezeny.

Čtete v této době více, než obvykle?

J. P.: Ne.

P. H.: Ne.

M. S.: Ne.

3) Čtete v této době více pozitivních knih než v předchozích měsících?

J. P.: Ne.

P. H.: Ne.

M. S.: Ne.

4) Váš oblíbený autor?

J. P.: Nemám.

P. H.: Není.

M. S.: Nemám jednoho vyhraněného autora.

5) Jaký žánr čtete nejraději?

J. P.: Nejvíce mám encyklopedických knih, ve kterých mohu jen tak listovat. Také mám slušnou sbírku o různých záhadách a historických nesrovnalostech.

P. H.: Literaturu faktu.

M. S.: Zajímá mě vše o světových válkách a zbraních.

6) Četl jste více v mládí, nebo až teď v dospělosti?

J. P.: Rozhodně v mládí.

P. H.: Teď.

M. S.: Četba není moje hobby. Rád využiji čas jiným způsobem.

7) Vaše nejoblíbenější kniha?

J. P.: Sokrates – Josef Toman, ta mě v mládí hodně ovlivnila.

P. H.: kniha O nožích od J. Pajla

M. S.: Ferda Mravenec, Ondřej Sekora

8) Vracíte se k nějaké knize opakovaně?

J. P.: Například ke Karlu Čapkovi – Povídky z jedné a z druhé kapsy, zrovna ji mám na nočním stolku.

P. H.: Ano. Ke knize O nožích (J. Pajl)

M. S.: Ne.

9) Kniha, která Vás v poslední době zaujala a proč?

J. P.: Slib, že mě zabiješ od Martina Fendrycha, která původně vycházela jako blo-goromán. Zajímavé téma o lidských vztazích a osobním nitru.

P. H.: Všechny knihy o kovářství, nožích a sekerách. Zajímám se o tuto problematiku. V současné době mám také rozečtené knihy o zdraví a dietách.

M. S.: V současné době není žádná taková.

10) Navštěvujete knihovnu nebo si knihy spíše kupujete?

J. P.: Kupuji, ale záměrně se knihkupectví vyhýbám, vždy něco koupím.

P. H.: Kupuji a jsem také členem knihovny v Železném Rudě, kde je velmi hezká a příjemná knihovnice.

M. S.: Dostávám darem.

11) Kniha, kterou máte nyní rozečtenou:

J. P.: Šumava tajemná – Veronika Rubínková.

P. H.: BIO kuchařku od Hanky Zemanové.

M. S.: Momentálně čtu v mé oblíbené knize Život, jejíž jsem též spoluautorem a součástí.

12) Kniha, kterou byste momentálně doporučil ostatním:

J. P.: Komplikace – Isaac Adamson, čtivá detektivka.

P. H.: Tu, kterou mám nyní rozečtenou – BIO kuchařku od Hanky Zemanové.

M. S.: Nemám žádné doporučení.

13) Dáváte přednost večernímu sledování TV či PC nebo si raději čtete?

J. P.: Tak půl na půl TV a PC.

P. H.: Mám zapnutou „bednu“ a u toho čtu ?.

M. S.: Spíše TV.

14) Četl jste svým dětem před spaním? Co konkrétně?

J. P.: Rozhodně, všemožné pohádky a příběhy pro děti.

P. H.: Ne, nečetl. Přiznávám chybu.

M. S.: Synovi četla manželka.

15) Jaký vztah jste měl k povinné literatuře na střední škole?

J. P.: Bytostně jsem ji nesnášel, ale asi jako jediný ze třídy jsem přelouskal i Otce Goriota.

P. H.: Negativní. „Hrozně jsme s klukama zlobili.“?

M. S.: Co bylo opravdu nutné, to jsem přečetl.

16) Váš oblíbený knižní hrdina:

J. P.: Hrdinové z dětských let všeho druhu, od Neználka po Mirka Dušína.

P. H.: Vinnetou.

M. S.: Takového nemám.

17) Ovlivnila Vás nějaká kniha do té míry, že jste podle ní zvolil své povolání?

J. P.: To ne.

P. H.: Vinnetou.

M. S.: Ne.

PROJEKCE POZEMNÍCH STAVEB

stavební – dokumentace – povolení – dozor
vytápění – vzduchotechnika – ZTI – elektroinstalace

www.studiomove.cz

+420 607 976 250

info@studiomove.cz

P. Antonín Prokeš

Těch důvodů, proč na něj vzpomínáme, je několik: působil tu 17 let, bydlel na zdejší faře a o faru i kostel se staral opravdu svědomitě. Nenápadný člověk, menší postavy, mimořádně skromný a pracovitý.

Narodil se 31. 5. 1920 v Polné na Vysočině rodičům Ferdinandovi (1893) a Antonii (1889) Prokešovým. V Klatovech se pak narodily Antonínovy mladší sestry: Marie (1927) - provdaná Voráčková a Julie (1931) - provdaná Seidlová. Otec byl jako zástupce Národní pojišťovny přeložen, a tak se rodina dostala do Klatov.

Malý Antonín měl touhu být knězem, ale finanční situace rodiny se zhoršila (otec několikrát měnil zaměstnání), takže 4. 2. 1932 putují z Klatov za P. Methodem Klementem do Prahy hned dva prosebné dopisy, které mu adresoval jedenáctiletý Antonín i jeho otec. Žádají o podporu malého adepta kněžství na dalších studiích. Pro objasnění, P. Klement měl na starosti ministranty a vedl jejich organizaci Legio angelico, do které se malý Antonín v Klatovech také zapojil.

Nedostatek peněz vlastně provází mladého Antonína po celou dobu studií. V listopadu 1938, kdy studuje posledním rokem na gymnáziu, prosí P. Klementa o urychlení jeho žádosti o stipendium a v následujícím roce už nastupuje do českobudějovického semináře. Tito dva si psali po dlouhé roky a můžeme se domnívat, že jejich korespondence trvala až do smrti P. Klementa v roce 1979.

Už v průběhu války (1942) museli bohoslovci opustit studia a nastoupit na nucené práce. Jak ve svém dopise uvádí mladý Antonín, když P. Klementovi sděluje, kde se který z bohoslovců nachází a jakou práci vykonává. On sám byl zaměstnán ve vídeňské dřevařské firmě, pracoval vždy od 7 do 18 hod. a bydlel v rodině své tety. Později si podal žádost o uvolnění z firmy a po jejím kladném vyřízení pak hned pokračoval ve studiích ve Vídni. Tam byl 31. 7. 1944 vysvěcen na kněze a primice se potom konala 6. 8. téhož roku v Klatovech. Při ní dal slib, že chce být knězem i otcem ministrantů. Novokněží si ke své primici nechávají na svaté obrázky vytisknout biblický citát a po mši sv. je rozdávají věřícím. Náš milý pater si vybral verš z 1 Kor 4,12 „jsouce tupeni, žehnáme, jsouce pronásledováni, snášíme to, jsouce pomlouváni, prosíme,“

To později prožil v hojné míře. V roce 1950 byl spolu s jinými kněžími zatčen, ve vězení prodělal dva infarkty, takže po deseti letech byl propuštěn z trestní davy jako invalidní důchodce (ve čtyřiceti letech). Z pochopitelných důvodů se v jeho listinách nenachází žádná zmínka o době věznění. Po propuštění státní souhlas ke kněžské službě nezískal, důchod byl jistě velmi malý, a tak brzy začal pracovat v klatovském Kozaku. Od roku 1966 mohl vypomáhat v duchovenské službě. V květnu 1969 navštívil příbuzné ve Vídni a také Lurdy, kde Panně Marii z celého srdce děkoval za přimluvy. Následoval souhlas s výkonem kněžské služby a do Železné Rudy přišel v březnu 1969.

Byl to danajský dar, pokud myslíme na lidské síly. Kostel ani fara se nenacházely v dobrém stavu. A z hlediska víry? Vyprahlé, bloudící i zatvrzelé duše, tedy vhodné působiště pro kněze, jehož víra prošla tak velkým utrpením nezložená. A Bůh mu pomáhal.

Podrobně mluvit o všech aktivitách tohoto skromného, laskavého a pracovitého kněze by zabralo mnoho času. Proto zmíním jen některé.

Pan Jaroslav Touš z Plzně vzpomíná, že fara byla zprvu neobyvatelná. Zvenku vlevo od dveří prý zela ve zdivu díra asi 3 x 3 metry velká. Přízemní místnosti byly plné rumu, některé až ke stropu. Proto v prvních měsících P. Antonín jezdil na noc domů do Klatov. On si opravdu dovedl získávat mladé lidi, takže za ním mnozí místní chlapci rádi chodili, pomáhali při vyvážení nepořádku z fary i při jiných pracích. Z Prahy sem třeba často zajížděli i bratři Ettlerové. První místností, v níž se dalo bydlet, byla dnešní kancelář. Tam také pak chlapci s P. Antonínem sedávali v družném hovoru a při pivu. Seminaristé, kteří přijížděli pomoci, uvádějí, že zprvu spávali na prostorné půdě fary. Tam potom na začátku 70. let vzniklo další obyvatelné patro a od té doby je půdní prostor menší.

Starost o kostel a jeho zvelebení se stala prioritou P. Antonína na dlouhá léta. Na úpravách pracovali místní i přespolní řemeslníci – hlavně z Moravy. Dá se říci, že co můžeme v kostele a na kostele vidět, neuniklo starostlivé péči tohoto kněze. Třeba hned starost o opravu a impregnaci střechy a o fasádu kostela ho provázela po celá léta. Na té fasádě mimo jiných také svého času pracovali pan Eduard Sekel s pan Vilémem Valáškem. Na opravě střechy se podílel pan Josef Sazama, lakýrnické práce obstarával pan Jindřich Noha, pan Ludvík Hosnedl mnohá léta odklízěl sniž a staral se o trávník u kostela. Po paní Marii Adamcové převzala péči o kostelní prádlo paní Anna Pavličková, v kostele dlouhá léta uklízela paní Barbora Uldrichová. Z Nýrska sem dojížděla varhanice paní Barbora Čápková, v osmdesátých letech pak hrál na varhany pan Vladimír Antoš.

V červnu 1982 odvolává práci na opravě střechy pro nedostatek financí a za několik málo týdnů do Českých Budějovic sděluje, že částku na opravu už má a v dopise vysvětluje: 9 tis. z vlastních zdrojů, 6 tis. půjčka – splatná do r. 1988 a 10 tis. dar.

Zvony byly odborně prohlédnuty (1970), elektrifikované (1975) a po poruše opravené (1979). Dřevěnou podlahu pod lavicemi i dveře udelal pan Jiří Gaiger. Kování na dveřích vytvořil Frant. Kovács. Mříž v kostele a před výklenkem u hlavních dveří (1971) zhotovili podle návrhu akad. malíře Jos. Kuldy v dílnách Kovovýroby v Nýrsku. Došlo na elektrifikaci varhan a jejich opravu i na pořízení nového měchu. Byla zavedena nová elektroinstalace a zároveň instalována světelná rampa u stropu (1970). Očištěny byly kamenné portály a chronogramy na nich nově pozlacený. Dále nechal P. Antonín ošetřit kovové rámy oken, odborně vyčistit staré svícny, a tak bychom mohli pokračovat dál. V závěru své pozemské pouti se dostává k renovaci oltářů. I při zbežném pohledu odhadneme, na které se tehdy už nedostalo. Pan Alois Frisch podal v roce 2019 svědectví, jak ho ženy z Lamu pověřily, aby jejich sbírku (800 marek) určenou na zlacení hlavního oltáře převezl přes hranici a odevzdal ji P. Prokešovi. To mohlo být na začátku 80. let.

Při tom všem organizoval exercicie, vedl rozsáhlou korespondenci, nechal malovat různé plakáty k církevním svátkům, ke koncertům, pátral po dějinách kostela i Železné Rudy, zajímal se o historii královského hvozdu, získal materiál o září 1938 v Železné Rudě, pátral po kněžích, kteří tu dříve působili. Proto se v jeho pozůstalosti nacházejí mnohé dokumenty, jako např. brožurka vydaná ke 200. výročí kostela, kterou získal od pana Vrány či program železnorudského kulturního léta z roku 1947.

Za zmínku si zaslouží ještě něco. V roce 1982 slavila tato sakrální stavba 250 let. P. Antonín se na výročí pečlivě připravoval. Na kostele nad vchodem visela v kruhu ozdobeném chvojím velká zlatá dvěstěpadesátka, stejná visela před hlavním oltářem uvnitř kostela (doloženo na fotografiích). Byly připraveny pozvánky k tisku. Bohužel, na nich je jeho rukou připsáno – odmítl vytisknout. Tisku se nedočkala ani krásná trojrozměrná pohlednice kostel (jako lepoporelo), ani zatím jen naskicovaná skládáčka, která měla mít uprostřed obraz Panny Marie Pomocné a po obvodu jednotlivé oltáře kostela.

Podle plodů jeho úsilí a práce i na duchovním poli bychom mohli říci, že byl zralý na ocenění. Přišlo však něco jiného. Tajemník pro věci církevní v Klatovech Pavel Peťule mu udělil důtku s výstrahou. Za co? Že dne 11. 9. 1985 byla v kostele soukromá mše sv. pro 120 Němců a dále:

- vyzváněly zvony
- pater účastníky před kostelem přivítal německy
- na varhany hrál pan Vladimír Antoš
- lidé v kostele prováděli liturgické úkony a modlili se
- a P. Antonín akci předem nenahlásil.

Závěr dopisu obsahuje hrozbu odebrání státního souhlasu k duchovenské službě, bude-li se podobná věc opakovat.

P. Antonín Prokeš zemřel v místě své pastorace 3. května 1986. Jeho pohřeb v Klatovech byl obrovskou manifestací.

Od června do října 2016 probíhala v kostele Panny Marie Pomocné z Hvězd výstava ke 30. výročí úmrtí P. Prokeše.

Lidmila Kováčková, kostelnice

Útulek, 6.2.2020

Milí přítomní,

mnozí z vás již ví, že dnes a tady přístě
naše setkání se zúčastní náš milý so-
sed pan Stanislav Rohlík.

Byla vždy radost ho potkat, byl
to náš slušný muž. Na každého měl
šmát a milé slovo - a taková lidé
jsou dnes vzácní. Měl rád vředy, čerstvý
chlát, jeho "má dáti - dáti" muselo
za všech okolností rozhodnout.

Měl musku lásky a vřel pro svou
rodinu, která mu byla milovaná
mámačky. Měl smysl pro spraved-
lost a čil ji, měl noblesu. Byl
vzdělaný a měl široký pohled.

Byl aktivní a musku směřoval
k sdělování ka osvození Plavě
pomáhal organizací slavnosti.

Jeho radost byl sport - i když v posled-
ní době jen pasivní, ale o to byl rad-
niější m sportovním fandou. S mým
mámačkou řešili problémy s občas-
něho hokeje a se se těšili na další
povídání o mládí a hokejové historii.
Když se rozhodl odstoupit. Pan Rohlík
jako sedl ka nebeskou hokejovou stří-
dačkou a dával se, jak se hrál jeho
idoly - Jára Medek, Gustav Kubík, Lu-
dík Páček, Jan Růžka a další
hoši. Přes se pújde podívat i na
nebeský hraček, jak se jde Plavě-
kon, Písařov a dalšími.

Přijíme mu mnoho radostných
chvilku s nebeskou klavírní a hračkou.
Mudrou na něj rádi a s nostalgii
vzpomínat

Karla Růžka
Marie Ambrožová

penzion
u jezerního
potoka

Na Svahu 157
Železná Ruda
340 04
☎ +420 604 447 473

Pro naše hosty nabízíme možnost využít finskou saunu, finskou vanu (potřeba objednat den předem), altán s příjemným posezením a ohništěm. V letním období pak tenisové kurty, bazén a dětské hřiště.

V areálu penzionu najdete nově otevřenou restauraci
Valmi, která je zpřístupněna i pro veřejnost.

Od února tohoto roku jsme pro vás připravili každou
středu řízkový den nebo víkendy s mořskými plody.

Těšíme se na Vaši návštěvu, team penzionu U jezerního potoka.

Vážení čtenáři,

během března pro nás nastal velký klid. Vše bylo způsobeno celosvětovou pandemií způsobené koronavirem COVID-19. Ten způsobil předčasný konec zimní sezóny, uzavření státních hranic, zrušení hasičského bálu, minimalizoval provoz na silnicích i lidskou činnost a nastal tak celkový klid v širokém okolí. To je znát i na počtu událostí. Naši členové se nepřímou podíleli na přípravě kontrolního stanoviště a kontrolách na státních hranicích před jejich uzavřením. Nepřímou proto, že tam nebyli vysláni jako členové našeho JSDH, ale v rámci svého zaměstnání jako příslušníci HZS PS Železná Ruda, kterými také jsou.

Za březen 2020 jsme zasahovali u těchto dvou událostí:

7. 3. 2019 – Dopravní nehoda dvou osobních automobilů se stala na Špičáku. Z nehody vyvázl jeden z řidičů s lehkým zraněním, ale pro jistotu byl převezen pro ošetření a další kontrolu do nemocnice. Provedli jsme protipožární opatření a pomáhali s řízením provozu jedním jízdním pruhem. K zásahu jsme vyjeli společně se stanicí HZS PS Železná Ruda.

14. 3. 2019 – Dopravní nehoda osobního automobilu se stala ve večerních hodinách na málo frekventované silnici Špičák – Hamry. Řidič se zde údajně vyhybal srnce a narazil do stromu, čímž auto poslal do šrotu. Naštěstí sám vyvázl bez zranění. Provedli jsme protipožární opatření, odpojení akumulátoru a zachycení unikajících provozních náplní. Na místě zůstala stanice HZS do vyřešení události a my se vrátili zpět na stanici.

Poděkování

Jménem všech zasahujících složek na hraničním přechodu (kteří nemají fb a požádali nás o poděkování místním občanům) děkujeme lidem, kteří nás v této náročné době podporují. A vlastnoručně upečenými zákusky, dortíky či jiným občerstvením nebo i materiálově. Všichni si váží toho, že mají díky vašim darům náročné služby na kontrolním stanovišti příjemnější – Děkujeme paní J. Kurcové, cukrárně Café Charlotte, Valentine Rose, obchodu Pod poštou, Pohádkové cukrárně nebo Petru Hanzlíkovi. Díky.

Z českého dobového tisku

Drvoštěpové ze Šumavy

Nová Doba, č. 72, Alois Šašek, 7. 9. 1904

ND, obdeník, list sociálních demokratů vycházel v Plzni v úterý a v pátek, stál tehdy 6 haléřů. Sídlo redakce se nacházelo ve známém Dělnickém spolkovém domě Peklo v Plzni. Funkci starosty v té době v Plzni zastával dr. Václav Peták (1842-1917). Ve Škodovce se v té době razantně propouštělo, snižovaly se podstatně výdělky, někteří dělníci odcházeli dokonce na vlastní žádost. Nebyla to jednoduchá doba ani pro obyvatele chudé Šumavy.

K nim patřili drvoštěpové, dřevorubci z Pece pod Čerchovem, která je rodištěm spisovatele a národopisce J. F. Hrušky (1865-1937). Najdete tady Dřevorubeckou kapli sv. Prokopa (patrona), Dřevorubecké muzeum, konají se tady pravidelně dřevorubecké slavnosti. Těžké řemeslo dřevorubce na Šumavě oslavuje ve své obsáhlé knize básní „Dřevorubec – Črty ze Šumavy“, básník Adolf Heyduk. Žil a pracoval zde ve své vile s ateliérem plzeňský rodák, Ženíškův, Pirnerův a Schikanederův žák, akadem. malíř Jaroslav Špillar (1869-1917). V Peci tvořila také akad. malířka Ludmila Jiřincová.

Nikde není příroda tak velebně klidná jako na těch horách hraničních. Nic nepohne tu jejím vzezřením. Jen vítr, který se žene přes vrcholy, kývá stromy, ohýbá je a někdy láme. Jinak v té výši zavládá velebné, věkovité ticho. – A přece, nasloucháme-li chvíli lesem, uslyšíme často praskání a třeskot. V dále vrže pila, načež skácí se některý z mohutných kmenů. Tu dole, u země, odehrává se boj, tu se rvou lidé s přírodou. Jsou to drvoštěpové, lidé, kteří jako trpaslíci klekají u kořenů staletých boků, s pilou v ruce, kteří jako krtci prolézají skály. Jediní, kteří ruší ticho, zalehlé tu od věků. Ovšem, těch vlastních dřevařů, těch skutečných, najdeme dnes již málo. Vyhnuli s tím divokým pralesem, kde neproniknutelnou houští nebývalo viděti ani na krok i v poledne. Buky padaly rukou drvoštěpa a drvoštěp nedlouho po nich – příkazem času. Dokud stáli, rvali se; teď hníjí v míru pospolu.

Dnešní drvoštěp vypravuje o tom při vzpomínce na svého otce, děda. Tam luka a role vinou se, kde na mnohých místech stával dříve les. Mnoho již vykáceno. A stále ten hvozď padá, nověji i rychleji. Čím dále od hranic, tím je řidší. Od Chodova vidíme dnes do Čech na míle, co oko stačí. Podivil by se starý Kozina, jak se to Chodsko změnilo. Jeho kamenná postava stojí na Hrádku „na stráž“, s čaganem v ruce. Zamyslíme se i my nad tím krajem, plným dějinných vzpomínek a stop. U nohou Kozinových čteme revoluční heslo: „Za svobodu a práva lidu chodského“, a dole, v Trhanově, zříme bývalý zámek Lamingerův. Lid chodský stal se sice svobodným, ale svobody nemá a na zámku vládnou nový pán, říšský hrabě Stadion. A tak se neubráníme dojmu, že ten zápas byl veden nadarmo, že je dodnes ztracen. V tom krásném kraji pod Čerchovem dře se chudý, krásný lid český dnes, jako dříve. Jihovýchodně od Domažlického průsmyku táhne se Šumava, severozápadně pak Český les. A celé pásmo vrchů pokryto je lesy. Velkého podílu na jich vlastnictví z české strany má obec domažlická, také Oujezd, rodiště Kozinova, ostatek je hraběcí. Na bavorské straně náleží jich vlastnictví německým šlechticům. Česká krajina pod Čerchovem je oživena chodskými obcemi. Jedna z nich, Pec, oklíněna jest ze třech stran a nehlouběji lesy: je to obec českých drvoštěpů.

Vesnice Pec čítá 73 čísel. Co muž, to drvoštěp. Jedni mají chaloupku, jiní jsou za 25 až 20 korun v nájmu. Má-li některý kousek dobytka, má v nájmu i kousek louky, tu a tam záhon bramborů, mírku pole. Těch však mnoho není, jakkoliv je nájemné nízké, 2 až 4 haléře za sáh ročního poplatku. Vesnice sama je zarostlá ovocnými stromy. Místy vyčnívá střecha šindelová. Všichni obyvatelé jsou živi z okolních lesů. Ženy chodí na trávu, na chrástí, muži v lesích po celý rok pracují, porážejí, kácí a vysekávají. Tak celé léto, celou zimu. Pecáci užívají dodnes práva, vysekávají tenčí dříví a suché pro svou potřebu. To již od ne-

Železnorudští dřevorubci, cca 1920, archiv paní Kressové.

paměti a po předcích. Chtěli jim již několikrát hraběcí lesníci v tom brániti; ale muži se opřeli. Tak své uhájili. Z jara a na podzim dochází se do lesa na stlaní. Povoleny jsou k shrabování vždy dva dny. Za to vybírá pak panský výběrčí od každého 4 koruny ročního poplatku za kus dobytka. Poplatky se odvádějí do Nové Kdyně – hraběti Stadionovi. Na dříví pro domácnost docházejí ženy i muži někdy hodně daleko, ano i na vzdálenost více hodin. Odtud nese ho žena v nůši na zádech, až se pod ním láme. A to denně, dle času a potřeby. Dřívím takovým topí, uhlí neznají. Snesené dříví rozštípají, rozsekají a urovňují do hranic podél chalupy a plotů, na zimu. Trávu vysekávají z mýtin, z pasek. I to mají dovoleno. Dřevařství je lidem na Peci životním povoláním. Je jim jediným zdrojem výdělku. Práce v lese nestojí. Les se kácí podle let. Vyměří se jistá část a počne řezat od kraje, strom za stromem, muž s mužem, dva a dva. Drvoštěp má nástrojů málo a jednoduché: pilu a sekýru. Na tvrdé dřevo musí býti pila zvláště ostrá, sestavení zubů, „šrank“, je menší. Na smrky bývá „šrank“ větší. Za čas se pila otupí, vyláme. Nosívali ji as čtyřikrát do roka k piláři k vysekání. Zuby si pak ostří sami jemným pilníkem. Platí se „od řezu“ neb „od díla“ pařezového, polenového. Za podříznutí stromu 30 hal.; bere se to průměrem, „strom jako strom“. Od loupání je poplatek zvláštní, 36 haléřů. Od štípání na polena 70 haléřů, od dřeva pařezového 1 korunu 20 haléřů. Porážejí se buky, smrky i jedle.

Nejsnáze se řeže „dříví papírové“ – smrky. Řez zasahuje do kmenu hluboko; ponechávají se jen 2-3 prsty neporíznuté. Z druhé strany se pak sekýrou nasekne. Do nářezu pilou vhání se sekýrou dřevěný klín, kmen „se utahuje“, až se skácí. Kam si strom zamíří, tam musí drvoštěpu padnouti. Opatrnosti při tom zajisté třeba. Muži popojdou obvykle trochu do zadu. Poražené kmeny se ihned oloupávají. Dokud má kůra mizu a nezaschne. Na jaře se loupá ovšem nejlíp. Kůry užívá se, jak známo, v koželužství. Je-li poražené dřevo určeno na palivo, řeže se a štípe na polena. Tu sdělá se ještě v době letní. Má-li se řezati na pilách, nechají se kmeny ležeti až do zimy.

V zimě se dříví sváží. Nadejde trochu chladno a za několik dnů je bilo na horách. Ulehne sníh a utvrdne a utvoří tak přirozenou jízdní dráhu. V létě by se z těch hor ty kmeny dolů nedostaly. S dřívím kládovým je snáz. Půda je zmrzlá jako kámen a leskne se jako zrcadlo. Klády, i největší, sjíždějí bez zvláštních obtíží. Musejí je ovšem místy ve sněhu vyhledávat. Nenajdou-li některou, zůstane tam, až sníh roztaje, napřesrok. Na dříví polenové a pařezové musejí se zrobiti saně. S málem se táhnouti nestojí za to, mnoho pak vzítí najednou nejde. Tak dva, tři metry. Na saních se polena urovňují a utáhnou. Jeden muž stojí v předu, jeden v zadu. Hnou nákladem na svahu a již ujíždějí dolů.

Po pravé straně má dřevař voj, kterou brzdí. Není-li svah náhlý, jde to lehce. Ale na příkrém svahu to letí jako šipka. Je třeba velké síly, zručnosti a opatrnosti, aby to udržel. Sic by někam zajel a rozbil sebe i hranici. Dřevo sváží se na místa přístupnější, obvykle k silnicím. Odtud pak povozy se odváží do hutí, na pily, k nádraží. Něco si zakoupí blízký soustružník, jenž točí z tvrdých polen různé nádoby, mísy a válečky nebo dlabe lopaty.

Od svážení platí se 1 koruna 20 haléřů od metru. Takovou tedy práci zabývá se drvoštěp po celý rok. Vychází z domova ráno, za šera a nežli na večer domova dojde, bývá již tma, zejména, je-li „na díle“ vzdálenějším. Pracovní doba má u něho hranice dne. V létě delší, v zimě kratší. Když slunce nad zemí vychází, drvoštěp s pilou již zachází, jakmile slunce zapadá, drvoštěp svou pilu odkládá. Drsné jest povolání dřevařské. Drsné jako divoká příroda a její živly. V létě mu pálí žhavé slunce ve tvář, v zimě praští mu „při díle“ mráz. V létě odpocívá v poledne někde na skále nebo v půdě mechové, pojídá svůj chléb a zapíjí z blízké studánky pramenitou vodou, v zimě si oddechne na sněhové pokrývce. Není-li příliš daleko, žena přinese oběd. Vichr, jenž ohýbá větve stromů a duje do korun, vlaje jeho vousem i vlasem. Výraz jeho tváře nese stopy toho účinku rozkacených živlů – je jaksi zdvořelý, vlas rozevlává na hlavě a vous zježí na tváři, i to obočí je jako ostny a husté a dlouhé, jako podrost lesní. Tahy vysmahlé a sukovité. Rámě svalnaté jako bukový pahýl a nohy někdy zakřivené jako kořen jedlový.

Člověk ale od kosti dobrý. Není prostosrdečnějšího dělníka. Nezná přetvářky, není schopen křivdy. Je krajně obětavým a není-li pobožným, je jistě zbožným. Zbožným jako příroda je velebnou a vážným jako příroda je majestátní. Neběže věci nikdy hravě neb směšně. Jeho život duševní jak prostý, tak upřímný. Je to vliv jeho života a toho okolí. Denně chodí pod stoletými svědky času, zažije tolikrát divou vichřici s blesky, sněhovou plískanicí a je stále obklopen nebezpečím. Od svého mládí chodí do lesa. Roste již s ním. Zná tu každou cestu, každý svah, ví o každé pěšině i studánce, pil z každého pramene a přelézal každou skálu. Rozumí tomu bubláni rychlé horské vody, která nevysychá, tomu táhlému šelestu nad hlavou, který neustává. Přirostl mu celý les k srdci: s radostí hledí na buky, jak se zvedají rok od roku; ví, že ty stoleté sázel jeho dědek a on je bude nyní porážeti. A tak je celý jeho život bojem s přírodou.

Drvoštěp! Drsné slovo a ještě drsnější povolání. Dýše z toho života ovzduší minulých dob. Tak, jakým býval před mnoha sty lety, zůstal jeho život, na malé výjimky, nezměněn dodnes. Jeho práce nepodléhá změně moderního života. Novodobá technika neměla naň vlivu. Vnuk seká dnes jako sekával jeho čtvrtý, pátý předek.

Proto je drvoštěp i jako osoba něčím zvláštním o sobě, něčím dějinným. Řídne, jako řídno velké lesy šumavské. Až padnou – zmizí i poslední ze skutečných drvoštěpů.

Josef Růžička, Plzeň

Úctyhodné životní výročí šumavského spisovatele a fotografa Ivo Svobody.

Ivo Svoboda se narodil 29. dubna 1930 v Praze. Vyrůstal v rodině doktora filozofie s mladším bratrem a sestrou. Po gymnáziu pokračoval ve studiích na Vysoké škole lesnické v Praze. V polovině padesátých let minulého století nastoupil Ivo Svoboda na povinnou umístěnkou jako lesní inženýr na polesí v Lobendavě ve Šluknovském výběžku. Po deseti letech pak přesídlil na opačný konec Čech – na Šumavu. Od října 1963 pracoval v lesním závodě v Železně Rudě jako technolog až do odchodu do důchodu v roce 1990.

V zaměstnání nebyl příliš šťastný, protože měl jinou představu o práci v lese. Již od dospívání se intenzivně zajímal o přírodu. Většinu svého volného času věnoval pozorování, zkoumání a fotografování krásné a relativně neporušené přírody. Díky kamarádovi, majorovi pohraniční strážce, Cyrilu Vojtěchovi se dostal do míst v té době téměř nepřístupných za „Železnou oponu“.

Svůj zájem soustředil především na šumavská jezera, geobotaniku, geologii a hydrologii. Důkazem jsou mimořádně kvalitní barevné i černobílé snímky zobrazující v čase měsíc po měsíci, rok po roce probíhající změny. Tyto a další fotografie se objevují například v jeho knihách: „Šumavská ledovcová jezera, kary, strže a vodopády“ a „Šumavou vrcholy a údolími“. Pokud se čtenář začte do jeho knih, jistě ocení přístup autora k těmto přírodním úkazům Šumavy. Odbornost v nich napomáhá k pochopení problematiky Šumavy a jejího přirozeného vývoje od doby ledové až po současnost. Každá dobrá kniha by měla ve čtenáři při čtení vyvolat radost, vést k zamyšlení a být inspirací. A přesně takové jsou i knihy tohoto autora. Ivo Svoboda patří k milovníkům Šumavy, na které on sám strávil podstatnou část svého života. Snad se časem dočkáme docenění životního díla autora, který se v těchto dnech dožívá úctyhodných devadesáti let.

*Liliana Svobodová, manželka
Janovice nad Úhlavou*

SPORT

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ VE SPORTOVNÍ GYMNASITICE "SNĚHOVÁ VLOČKA" 2020
ZÁKLADNÍ ŠKOLA KARLA KLOSTERMANNA ŽELEZNÁ RUDA

SG - KATEGORIE H Kuřátka			PROSTNÁ	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Jiří Řehulka	ZŠ ŽR	9	8,4	8,3	25,7

SG - KATEGORIE H I.			PROSTNÁ	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Josef Lučan	ZŠ ŽR	9,9	9,6	9,9	29,4
2.	Eliáš Vlach	ZŠ ŽR	9,8	9,5	9,3	28,6
3.	Martin Kocum	ZŠ ŽR	9,7	9,3	9,5	28,5
4.	Adrian Muriqi	ZŠ NÝ ŠKOL	9,8	9,2	9,3	28,3
5.-6.	Matyáš Sýkora	ZŠ ŽR	9,7	9	9,5	28,2
5.-6.	Berthold Bauer	ZŠ ŽR	9,6	9,3	9,3	28,2
7.	Jáchym Filip	ZŠ ŽR	9,7	9,4	9	28,1
8.	Matyáš Jílek	ZŠ NÝ KOM	9,6	9,4	8,4	27,4
9.	Alex Škach	ZŠ ŽR	9,7	8,3	8,2	26,2

SG - KATEGORIE H II.			PROSTNÁ	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Jan Pscheidt	ZŠ ŽE RU	9,9	9,55	9,4	28,85
2.	Marek Homolka	ZŠ ŽE RU	9,3	7,95	9,5	26,75
3.	Ezra Liebermann	ZŠ NÝ KOM	9.1	7.8	9.1	26

SG - KATEGORIE D Kuřátka		PROSTNÁ	LAVIČKA	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM	
1.	Maruška Tran	ZŠ ŽR	8	9,25	9,3	9	35,55
2.	Nikola Burghauserová	ZŠ NÝ KOM	8	8,85	9,1	8,8	34,75
3.	Iveta Dominová	ZŠ NÝ ŠKOL	7	8,95	9,3	8,7	33,95
4.	Lucie Sekyrová	ZŠ ŽE RU	8	8	8,8	9	33,8
5.	Sára Vetráková	ZŠ ŽE RU	7,5	7,8	8,8	8	32,1
6.	Rozárie Honzíkova	ZŠ Strážov	7,7	8	7,5	8,2	31,4
7.	Rozárie Sýkorová	ZŠ Dešenice	7	9,15	7,2	7,9	31,25
8.	Eliška Sekelová	ZŠ ŽE RU	6,4	6,9	7,4	7,3	28
9.	Eliška Baráková	ZŠ ŽE RU	6,4	4	6,7	6,8	23,9

SG - KATEGORIE D I.		PROSTNÁ	KLADINA	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM	
1.	Iveta Habartová	ZŠ NÝ KOM	9,6	9,45	9,5	9,7	38,25
2.	Vanessa Klímová	ZŠ NÝ KOM	9,8	9,55	9,5	9,3	38,15
3.	Nikol Dancová	ZŠ NÝ SKOL	9,6	9,8	9,3	9,2	37,9
4.	Karolína Kováčková	ZŠ NÝ KOM	9,8	9,45	9,4	8,4	37,05
5.	Szofia Semsicko	ZŠ NÝ KOM	8,3	9,55	9,4	9,1	36,35
6.	Anna Jirátová	ZŠ ŽE RU	9	8,95	9,2	8,9	36,05
7.	Jitka Růžičková	ZŠ NÝ SKOL	8,3	9,1	9,1	9,1	35,6
8.	Aneta Kaňová	ZŠ NÝ KOM	7,7	9,25	8,9	9,1	34,95
9.	Eliška Dvořáková	ZŠ NÝ KOM	7,2	9	9,2	8,9	34,3
10.	Kristýnka Nguyen	ZŠ ŽE RU	8,2	8,85	7	7,7	31,75
11.	Natálie Otradovská	ZŠ ŽE RU	7,1	7,95	7,4	8,2	30,65
12.	Kateřina Strižová	ZŠ ŽE RU	7,5	8,45	7,1	7,3	30,35
13.	Alena Oudová	ZŠ ŽE RU	7	8,45	7,9	6,9	30,25
14.	Věra Seidlová	ZŠ ŽE RU	8,3	7,2	6,8	7,1	29,4
15.	Eliška Marešová	ZŠ ŽE RU	5,3	4	6,8	6,7	22,8

SG - KATEGORIE D II.			PROSTNÁ	KLADINA	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Vanessa Denková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,9	9,8	9,7	10	39,4
2.	Kateřina Kovářiková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,8	10	9,5	9,9	39,2
3.	Nikola Lehečková	ZŠ ŽE RU	10	9,8	9,55	9,8	39,15
4.	Magdalena Beková	ZŠ NÝ KOM	9,9	9,7	9,6	9,8	39
5.	Martina Sýkorová	ZŠ NÝ ŠKOL	9,7	10	9,4	9,5	38,6
6.	Aneta Kovářiková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,8	9,6	9,3	9,5	38,2
7.	Marie Janošiková	ZŠ ŽE RU	9,9	9,5	8,85	9,3	37,55
8.	Ema Tobášová	ZŠ ŽE RU	9,5	9,2	9,3	9,2	37,2
9.	Linda Vlachová	ZŠ ŽE RU	9,4	9,3	8,85	9,4	36,95
10.	Eva Pojžárková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,5	9	9	9,1	36,6
11.	Nikol Grollová	ZŠ NÝ ŠKOL	9,4	8,8	8,65	9,2	36,05
12.	Sarita Denková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,5	8,5	9,05	8,8	35,85
13.	Rozárie Kafoňková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,6	9	8,4	8,7	35,7
14.	Ema Kaufnerová	ZŠ Kdyně	9,1	8,5	8,95	9,1	35,65
15.	Ema Kotrchová	ZŠ NÝ ŠKOL	9,5	8,3	8,7	8,9	35,4
16.	Karin Kotlanová	ZŠ NÝ ŠKOL	8,9	9,1	8,3	8,9	35,2
17.	Sabina Kulštejnová	ZŠ ŽE RU	9,2	8	8,5	9,3	35
18.	Natálie Kilbergerová	ZŠ NÝ ŠKOL	8,8	9,2	7,85	8,7	34,55
19.	Lenka Škachová	ZŠ ŽE RU	9,1	8,6	8,2	8,2	34,1
20.	Vanesa Danilová	ZŠ ŽE RU	8,9	7,5	8,25	8,9	33,55
21.	Hana Řehulková	ZŠ ŽE RU	8,4	8,6	7	8,7	32,7

SG - KATEGORIE D III.			PROSTNÁ	KLADINA	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Alžběta Beková	ZŠ NÝ KOM	9,9	9,7	9,85	9,85	39,3
2.	Agáta Heřmanová	ZŠ NÝ ŠKOL	10	9,9	9,6	9,65	39,15
3.	Arleta Liebermannová	ZŠ NÝ KOM	9,7	9,9	9,45	9,55	38,6
4.	Zuzana Marková	ZŠ NÝ ŠKOL	9,9	8,9	9,75	9,75	38,3
5.	Anna Lučanová	ZŠ ŽE RU	8,9	8,5	8,85	9,1	35,35
6.	Barbora Koukolová	ZŠ NÝ KOM	8,6	6,3	6,95	6,1	27,95

SG - KATEGORIE D IV.			PROSTNÁ	KLADINA	PŘESKOK	HRAZDA	CELKEM
1.	Sarah Jarková	ZŠ Janovice	9,8	9,4	9,55	9,7	38,45
2.	Julie Kulhánková	ZŠ ŽE RU	10	9,6	9,1	9,5	38,2

Sportovní gymnastika

Po roční odmlce učitelé Základní školy uspořádali tradiční závody ve sportovní gymnastice pro školy ze šumavského okrsku. Škoda, že se závodů zúčastnili pouze sportovci dvou škol. To nemělo velký vliv na hezké výkony mladých gymnastů. Naši závodníci, které připravují učitelky Jana Prošková a Lenka Kocumová, si vedli výtečně. Děkuji všem, kteří podpořili uspořádání závodů ve sportovní gymnastice, která je takovou sportovní Popelkou, ale v Železně Rudě stále žije!

Ředitel závodu: Ctirad Drahorád

Hlavní rozhodčí: Mgr. Jana Prošková

Sbor rozhodčích: DDM Nýrsko, ZŠ Železná Ruda

Rooseveltova 7, Plzeň
Klostermannovo náměstí,
Železná Ruda

!! Rozvoz Kebabu !!

**OBJEDNÁVEJTE KEBAB
V ŽELEZNÉ RUDĚ ONLINE NA:
top-kebab.cz**

Nejmladší šumavští lyžaři se v těžké sezoně vyznamenali

V minulém vydání jsme naše čtenáře informovali o skvělých výsledcích šumavských lyžařů v reprezentaci České republiky a Plzeňského kraje. Při té příležitosti jsme rovněž přislíbili informovat a nejmladších nadějí šumavského sjezdového lyžování, které ještě nemohou jezdit republikové závody a o výsledcích žáků v závodech na regionální úrovni. Čekali jsme na dokončení seriálů závodů pro nejmenší, leč marně, díky rozmarům letošní zimy a nástupu koronavirové epidemie byly všechny závody připravované na březen plošně zrušeny. Pro porovnání úspěchů těch nejmladších tradičně sloužil Šumavský pohárek – seriál šesti závodů. Z nich se letos podařilo uskutečnit pouze dva! Proto trenéři a rodiče hledali po celé republice jiné možnosti, kde si ještě zazávodit. Z tohoto důvodu jsme do porovnání výsledků zahrnuli ještě tři závody na Kramolíně, dva závody na Javoru, dva závody Krušnohorského poháru a závod Jihočeského poháru, který se odjel na rakouském Mitterdorfu. Ve většině závodů soutěžili se závodníci oddílů z celého Plzeňského, Karlovarského a Jihočeského kraje, takže konkurence byla veliká. O to cennější jsou výsledky, které v přehledu uvádíme. Pro stručnost uvádíme pouze nejlepší výsledky v sezoně nejmladších závodníků z jednotlivých šumavských oddílů a výsledky žáků v závodech na krajské úrovni do 3. místa. A tento přehled je skutečně radostný, zejména pak pro oddíl **Skiklub Železná Ruda** / v dalším textu SK/a SA Špičák / v dalším textu SA/, které mají největší základny malých nadějí. SK se může radovat ze široké základny a zejména z výsledků osmileté Adélky Vališové /čtyři vítězství/ a desetileté Lucky Schejbalové /9 vítězství a jedno 2. místo/. Jedno vítězství bylo obzvláště cenné, neboť bylo dosaženo v otevřeném mistrovství Mnichova, které se jelo v Kitzbühlu.

V kategorii do 8 let získal pěkná dvě vítězství a jedno 2. místo Vojtěch Král ze Sokola Špičák a jedno druhé místo a jedno třetí Jáchym Drnec z SA. Závodníci SA kralovali zejména v kategorii do 10 let, kde Lukáš Urbánek dosáhl 1. a 2. místa, Benjamin Leba /jednou první a x druhý/, Šimon Macek / 1 x druhý/ a Matouš Drnec /3. a 4./ Mezi dívkami dominovala v této kategorii Lucka Schejbalová /viz. výše/.

Lucka Schejbalová z Skiklubu ŽR stála na nejvyšším stupínku kategorie do 10 let v této sezoně devětkrát! Tato fotografie byla pořízena na prvním závodě Šumavského poháru 9. 2. 2020 na Javoru. Na druhém a třetím místě skončily závodnice Sokola Špičák Petlachová Adéla a Šimáková Barbora. Foto Ondřej Schejbal.

Foto 1. Radostný pohled na širokou základnu mladých sjezdařů v oddíle Skiklub Železná Ruda. Stejně radostné jsou i výsledky některých dětí. Foto Ondřej Schejbal.

Velmi úspěšná byla i Zorka Částková z Tatrana /dále Tatan/ /1., 2. a 2 x čtvrtá/, Lucka Jandová /1 x třetí, 3 x čtvrtá/. Vědět o sobě daly i Alžběta Dlouhá, Anička Lukavská z SA a Barbora Šimáková z So Špičák, všechny třetími místy.

V kategorii do 12 let získal nejlepší umístění Honza Urbánek /1., 3 x druhý/ a Vítek Dlouhý /2 x první a 1 x třetí/ oba SA a Šimon Lehký z Tatrana /2 x druhý/. V této kategorii byly z dívek nejúspěšnější Agáta Částková z Tatrana /1 x první, 3 x druhá/ a Emma Tobiašová z Tatrana /1., 3., 5/. Nikola Lehečková z SK /dvě 3. a jedno 5. místo/, jedním vítězstvím na sebe upozornila Veronika Šimáková ze So Špičák, dobrých výsledků - 3., 4., 5. dosáhla Rozalie Garbová z Tatrana.

V kategorii začky mladší získala Sylvie Hojáčková z SA svá nejceněnější umístění 2 x druhá a 1 x třetí místo a Valentina Brůhová rovněž z SA dvě třetí místa. **V mladších žácích** Jakub Špičák z SA jedno první a 4 druhé!!! David Maxa a Štěpán Ševčík z SA jedno druhé, Honza Schejbal z SK dvakrát třetí a Honza Lehký z Tatrana jednou třetí, všichni ale dosáhli svých nejlepších výsledků na celostátní olympiádě nebo dalších závodech na celostátní úrovni. O těchto výsledcích se dozvíte v příštím vydání ŽR. Zde se též dozvíte i o druhé hvězdě sezony, **Davidu Jandovi z SA Špičák**, který neměl čas odjet v regionu jediný závod. Šimon Macalík z Tatrana dosáhl druhého místa na Javoru a 3. mís-

ta v Mitterdorfu. **V žáčích starších** největší hvězda letošní sezony **Nicole Zemanová z SA** rovněž neměla čas zúčastnit se ani jediného z hodnocených závodů, takže v regionální úrovni měly nejlepší své výsledky Ema Vanišová /1 x první/, Kateřina Jandová /2 x druhá, 3./ a Lucie Brůhová 2 x třetí – všechny SA.

V žácích starších se Adam Maxa z SA zúčastnil pouze jediného závodu, v němž zvítězil, podobně jako Ema Vanišová, rovněž z SA. Adam Hladík a Vojtěch Špičák – oba SA, oba skončili dvakrát druhí. Většina z posledně jmenovaných zajela svá nejhodnotnější umístění v republikových závodech a na olympiádě mládeže. O přední místa zápolila ještě celá řada dalších závodníků ze šumavských oddílů. Někteří neměli zatím to štěstí dostat se na stupně vítězů, některým pokazilo tuto možnost zranění či nemoc. Určitě se o nich dozvíte v příštích sezonách, které nebudou, doufáme, již nikdy tak těžce poznamenány, jako ta letošní. Velké uznání za tuto sezonu náleží nejen těm nejúspěšnějším závodníkům, ale všem, kteří se pravidelně zúčastňovali a poděkování ve zvýšené míře patří i trenérům, funkcionářům a rodičům. Všichni museli přinést mimořádně velké oběti. A na závěr ještě připojuje redakce omluvu za prohození popisky dvou fotografií v příspěvku o lyžování v minulém vydání. U některých čtenářů mohla tato chyba vyvolat úsměv, když mladší žáci se ocitli z ničeho nic na juniorském Mistrovství Evropy v Itálii, ale někteří to mohli přijmout s nelibostí. A v této nelehké době potřebujeme hlavně ty úsměvy.

Adam Maxa jezdil celou sezonu od závodu k závodu po celé republice a pilně sbíral body v republikových závodech. Domů na Šumavu se dostal pouze jednou za sezonu. To se mu podařilo 9. 2., kdy v pohárkovém závodě na Javoru zvítězil před oddílovým kamarádem z TJ SA Špičák Adamem Hladíkem /vlevo/ a Jakubem Andělem ze Slavoje MP Plzeň.

Foto Dominik Brůha.

V kategorii chlapců do deseti let si v celé sezoně vedli nejlépe závodníci z SA Špičák, svěřenci Dominika Brůhy. Na fotografii z 9. 2. na Javoru je na prvním místě Lukáš Urbánek, na druhém Šimon Macek. Třetí dojel Adam Habart ze Ski Písek. Na 4. a 5. místě skončili opět závodníci SA Beník Leba a Matouš Drnec.

Foto Jaromír Urbánek.

SKI KLUB ŽELEZNÁ RUDA, ZIMNÍ SEZONA 2019/2020

Letošní zima, jak všichni víme, nebyla pro lyžování příliš příznivá. Nicméně bych rád zhodnotil její průběh a připomenul některé výsledky místního oddílu alpského lyžování SKI Klub Železná Ruda. Co se týká možností trénování, a to především v brankách, ty byly letos velmi omezené. Provozovatelé našeho domácího tréninkového areálu Nad nádražím/Belveder nám vycházeli vstříc, jak mohli, nicméně sněhové podmínky byly skutečně tristní. V realitě to pak vypadalo tak, že v období leden a únor jsme trénovali zhruba v intervalu jeden týden volný trénink a druhý alespoň trochu v tyčích. Do nového roku se nejezdilo takřka vůbec a březen již rovněž ne. Abych nezapomněl, některé děti s finanční pomocí rodičů absolvovaly individuálně podzimní přípravu na ledovcích.

Podobně to vypadalo i s uskutečněními závody. Na krajské úrovni (Šumavský pohárek) se nakonec oproti naplánovaným sedmi závodům uskutečnily pouze tři. Buďme i za ně rádi. Bohužel jeden z těch neuskutečněných byl námi pořádaný závod naplánovaný právě na Belveder. Kromě těchto tří se naše děti zúčastnily alespoň ještě několika dalších závodů pořádaných na Šumavě, a to jak na české straně, tak i německé.

Rád bych nyní zmínil naše nejúspěšnější závodníky v Šumavském pohárku, přičemž bych uvedl děti, které alespoň jednou dosáhly na bodovanou pozici, což je umístění v jednotlivém závodě do 9. místa. Takže v kategorii superpřípravka dívky U8 celkově vyhrála Adéla Vallišová, která navíc všechny tři závody vyhrála. U chlapců U8 byl celkově sedmý Matyáš Čihák, k čemuž mu pomohlo jedno 6. místo a 7. místo. V kategorii přípravka dívky U10 celkově vyhrála Lucie Schejbalová, rovněž vítězstvím ve všech třech závodech, dále bodovala Lenka Vallišová, celkově osmá (v závodech 6. a 7. místo). U chlapců U10 byl celkově šestnáctý David Svítíl (jednou 8. místo) a devatenáctý Kuba Ševčík (jednou 9. místo). Poslední kategorii, kterou zmíním, jsou předžákyně U12, kde celkově čtvrtá byla Nikola Lehečková (3. a 5. místo), desátá Emma Matějková (4., 8. a 9. místo) a třináctá Lucie Ševčíková (jednou 6. místo). Kromě ŠP určitě stojí za zmínku velký úspěch Lucky Schejbalové, a to vítězství na otevřeném mistrovství Mnichova konaném na slavném Hannenkamu v Kitzbühlu v kategorii U10, plus přidala dalších pět vítězství (Kramolínský obřák a slalom, Jihočeský pohár v Mitterdorfu a dvakrát německý Sparkasse Cup na Velkém Javoru). Závod v Mitterdorfu vyhrála ve své kategorii rovněž Adélka Vallišová. I další děti, které sice nedosáhly na body v ŠP, si zaslouží pochvalu za přístup jak k závodům, tak tréninkům. Konkrétně Kačka a Matýsek Mosingerovi, Vaneska Daniová, Sára Vetráková, Lukáš Nováček, Julinka Valenzová, Kuba Jaroš a Mikuláš Čihák.

Samostatnou kapitolou je pak přechod závodníků z předžákových kategorií do žákových. Samozřejmě i tady je možné nadále absolvovat závody Šumavského pohárku, nicméně děti, které myslí svoje závodění alespoň trochu vážně (často spíše jejich rodiče), musí jezdit závody po celé republice. Ty jsou pak děleny na kategorii UKZ (krajský závod) a nejlepších 50 z celé republiky se pak kvalifikuje na RKZ (republikový závod). Bohužel letos vzhledem k nedostatku sněhu bylo nutné i kvalifikační závody absolvovat po celé ČR. Např. plánovaný UKZ na Špičáku byl zrušen, nejbližší se pak konaly na Lipně, či ve Špindlerově Mlýně. V mladších žákyních/žácích, tedy kategorii U14, má náš oddíl čtyři borce. Smůla v podobě zranění a předčasného ukončení sezony bohužel postihla Adama Majera, kterému přejeme brzké uzdravení a načerpání síly v boji o body na příští sezonu. Další je Jana Štěpánková, která se na základě loňských výsledků nominovala na zimní olympiádu dětí a mládeže v kategorii skicross, kde úspěšně reprezentovala Plzeňský kraj. Sérii závodů UKZ bohužel vynechala. Ještě dále se dostala Tereza Nováčková, která absolvovala několik závodů UKZ (Kouty, Říčky, Karolinka) s výsledky zhruba ve třetí desítce, což letos nestačilo na účast v RKZ. Nicméně tím, že je v mladších žákyních prvním rokem, je pravděpodobné, že příští rok se jí to povede. Pomyšlně nejvíce se v žácích prosadil Honza Schejbal. Vyjet si úvodní body pro něj, jako prvním rokem mladšího žáka, bylo nesmírně obtížné. Hned na prvním UKZ ve Špindlerově Mlýně ale zazářil 6. místem ve slalomu. Tato disciplína se pro něj stala stěžejní. Body do republikových žebříčků se totiž počítají jako součet obřího slalomu a lepší z disciplín slalom/superobří slalom. Svůj spíše průměrný obřák tedy výrazně vylepšoval výborným slalomem, což mu zajistilo absolvování závodů nejvyšší české úrovně. Tady pak stojí za zmínku následující výsledky, vše ve slalomu: 10. místo zimní olympiáda Boží Dar, 9. místo RKZ Pec pod Sněžkou, 15. místo RKZ Kouty nad Desnou, 11. místo RKZ Bílá v Beskydech. Vše v konkurenci padesáti nejlepších mladších žáků z celé ČR a to jako tzv. prvoročák. Při součtu bodů ze všech disciplín pak patří Honza ve svém ročníku mezi nejlepších pět v celé ČR, což by mu mohlo zajistit i nominaci na nějaký zahraniční závod.

Na závěr bych přál všem lyžařům, provozovatelům areálů a milovníkům sněhu v příští sezóně bohatší sněhovou nadílku, více tréninkových možností, uspořádaných závodů a hlavně zdraví. Výsledky se pak jistě dostaví.

Ondřej Schejbal

